

Kik azok a rákóczisták? VI.

Az 1956-os forradalom felfordult napjaiban a végzős évfolyam fegyveres szolgálatot teljesített, részben az iskola védelmében, részben pedig - mivel állománya intakt maradt és vezényelhető volt - Budapest különböző objektumainak őrzését látta el. Az 1956. november 4-én bevonult szovjet csapatok a még Mátyásföldön lévő, illetve a különböző feladatok elvégzése után oda visszatért növendékeket lefegyverezték, s szélnek eresztették. Az iskola működése 1957 januárjában szerveződött újra, hogy aztán kétévi hanyatló pálya után véglegesen megszűnjön. Az új hely a XIX. század végén, még a Ferenc József-i időkben épített hadapródiskola volt a Hűvösvölgyben, hangulatában ismét csak történelmi környezet.

Az 1957/58-as oktatási év befejeztével az iskolát megszüntették. Aki nem állt helyt a munkás-paraszt hatalom, a szocializmus védelmében, annak bűnhődnie kellett. Ebben a sorban a hadsereg egésze, így a munkás-paraszt fiatalokat tömörítő „Rákóczi” sem kaphatott jó érdemjegyet. Az iskola megszüntetését a növendékek tragédiaként élték meg. A rákóczisták ma is politikai döntésnek tartják a felszámolást, ami visszavetette, jelentősen késleltette a hadsereg gerincének, tisztikarának új alapokon való megerősítését. Abba a tiszta forrásvízbe pancsolt bele a vezetés, amiből még egészségesebb élet sarjadt volna a hon védelme terén.¹

¹ Szombathelyi Ferenc vezérőrnagy: Az utolsó két év története. p. 115.